

کلمه‌ها و ترکیب‌های کهنه

رویا صدر

تصویر گر: سام سلماسی

آخیش: صوتی که هنگام شنیدن خبر تعطیلی کلاس و مدرسه به علت آلودگی هوا یا ریزش سنگین و فلاکت‌بار برف یا بیماری معلم از دهان دانش‌آموز خارج شود؛ سرود جمعی دانش‌آموزان هنگام شنیدن نوای دلپذیر زنگ تفریح.

احترام: احساس انسان‌های عصر حجر در برابر معلمان. این احساس در دوره‌های تکامل بشریت از مغز به زبان منتقل شد و موقعیت استراتژیک و ژئوپلیتیک معلمان را با ادای جمله: «شما معلمان تاج سر بشریت هستید» تا ارتفاع ۴۰۰۰ پایی از سطح زمین ارتقا داد.

مفهوم عرفانی مستتر در کلمه: مقصود تویی، کعبه و بتخانه بهانه!

کاربرد زهرچشم‌آلود آن: وقت امتحان که شد، می‌فهمی یک من ماست چقدر کره دارد!

خواب قیلوله: نوعی فعالیت که معلم موقع شرکت در کلاس‌های آموزش ضمن خدمت انجام می‌دهد.

امتحان: زمانی برای زهره‌ترک کردن دانش‌آموزان؛ آنچه باعث شود دانش‌آموزان از معلم حساب ببرند.

کنکور: آنچه طعم شیرین دوران مدرسه را بر هر بنی‌بشری زهر هلاهل سازد.

تربیت: جا دادن دانش‌آموز در قالب‌های مشخص، با ضرب و زور ۳۰۰۰ پاسکال؛ به آن «آدم کردن» هم می‌گویند.

جدیت: راهکار معلم برای جلوگیری از سؤال کردن دانش‌آموز و پررو شدن او.

علم: آنچه در مدرسه می‌آموزند؛ میزان برخورداری افراد از آن، با درآمدشان نسبت عکس دارد؛ در انشاهای مدرسه‌ها معمولاً از ثروت بهتر است.

چُرَت: فعالیتی که دانش‌آموز موقع متکلم وحده بودن معلم انجام می‌دهد.

کاربرد ادبی، هنری، عرفانی، آموزشی و هایکویی مستتر در شعار سر صف دبستان‌ها: دهن بسته/ مثل گلدسته

مدرسه: سرچشمهٔ آب باریکهٔ معلم

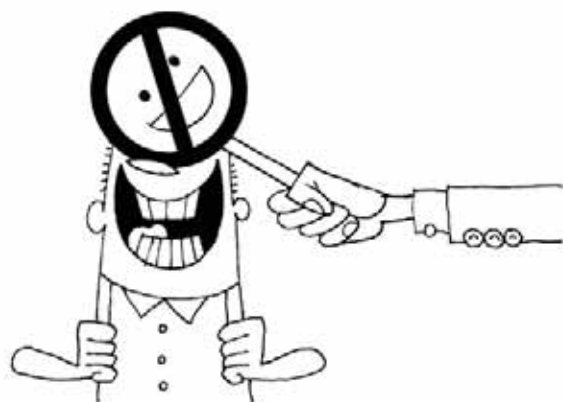
نمره: آنچه دانش‌آموز و اولیای او برای به دست آوردن آن خودشان را به آب و آتش زنند؛ کیمیای سعادت؛ منتهای آمال دانش‌آموز.

کاربرد سینمایی در ژانر وحشت: بنشین بر لب جوی و گذر برج بین!

چرا: واژهٔ زشت و قبیحی که جزو لغات ممنوعه برای دانش‌آموزان است؛ در برخی جوامع استفاده از آن فقط برای احشام مجاز است.

سکوت: رفتار مطلوب شاگرد در برابر معلم؛ آنچه در مدرسه به فرد می‌آموزند تا بعدها آن را در جامعه به کار برد.

شادی: نوعی عارضه در برخی دانش‌آموزان که مدرسه‌ها مکلفاند با آن مبارزه کنند؛ عارضه‌ای که اولیای مدرسه‌ها در کودکی و نوجوانی داشتند و الان شاگردانشان نباید داشته باشند.